

เมื่อเราสว่าง โลกก็สว่างด้วย

วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อานิสงส์กฐินตามพระวินัย

ออกพรรษากันแล้ว วันนี้เรามาพร้อมใจกันกรานกฐิน ซึ่งอานิสงส์กฐินตามพระวินัยมี ๕ ประการโดยย่อ คือ

ข้อที่ ๑ เทียวไปโดยไม่ต้องบอกลา ในสมัยพุทธกาล พอได้กรานกฐินแล้ว ก็มีอานิสงส์กฐิน ภิกษุหลายรูปอยากจะปลีกวิเวก ตามป่า เขา ห้วย หนอง คลอง บึง ลอมฟาง เรือนว่าง โคนไม้ แสงหาที่รื่นรมย์ที่เหมาะสมต่อการบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพานตามความตั้งใจที่ได้มาบวช เมื่อได้รับอานิสงส์กฐินแล้วต่างก็สามารถแยกย้ายกันไปแสวงหาที่วิเวกได้ โดยไม่ต้องบอกกล่าวกัน

แต่พอมาถึงในยุคนี้ แม้เราจะได้อานิสงส์ข้อนี้ตามพระวินัย คือ เทียวไปไหนไม่ต้องบอกลา เทียวไปในที่นี้หมายถึงเที่ยวกรรมฐานนะ แต่ธรรมเนียมในยุคนี้ต้องมาบอกลากันก่อน ลาผู้รับผิดชอบในหน่วยงาน เพื่อที่จะคอยดูแลกันได้ คำว่า ดูแล ไม่ได้แปลว่า ควบคุมนะ แต่ที่ขอให้แจ้ง ก็เผื่อว่าเวลาไปไหนมาไหนประสบภัยอะไรก็จะได้ช่วยเหลือกันได้ นี่ถือเป็นกฎระเบียบของหมู่คณะที่มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากพระวินัย ด้วยความรักและห่วงใย อย่างนี้ต้องบอกกัน

ข้อที่ ๒ เทียวไปโดยไม่ต้องถือจีวรครบสำรับ เพื่อจะได้มีเครื่องกังวลน้อย

ข้อที่ ๓ ฉันทคนโกชนได้ คือ ฉันทร่วมกันได้

ข้อที่ ๔ เก็บอธิเรกจีวรไว้ได้ตามปรารถนา

ข้อที่ ๕ จีวรลาภอันเกิดในที่นั้น เป็นของภิกษุผู้ได้กรานกฐินแล้ว

นี่ก็เป็นอาณิสส ๕ ข้อ ที่เราได้ศึกษากันมาแล้ว ทั้งหมดนี้มีอยู่ในพระไตรปิฎก เล่มที่ ๕ มหาวรรค ภาคที่ ๒ ใครจะไปศึกษาเพิ่มเติมก็จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ใคร่ต่อการศึกษา แล้วจะได้เป็นประโยชน์ต่อเพื่อน สหธรรมิกที่มาในภายหลัง ก็เป็นสิ่งที่ควรจะต้องศึกษากัน

เมื่อเราสว่าง โลกก็สว่างด้วย

แม้เราจะได้รับอาณิสสทั้ง ๕ ข้อนี้ แล้ววัตถุประสงค์ก็ยังคงเดิม คือ บวชมาเพื่อสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ ทำพระนิพพานให้แจ้ง ดังนั้นจะ ในพรสาหรือนอกพรสา เราต้องไม่ว่างเว้นการบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อ ประโยชน์สุขของตัวเองเป็นอันดับแรก และจะได้เป็นต้นบุญต้นแบบ ที่ดีของเพื่อนสหธรรมิก เป็นเพื่อนาบุญแก่มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย ตั้งแต่โยมพ่อ โยมแม่ หมูญาติ ผู้ที่เป็นที่รักของเรา กระทั่งสรรพสัตว์ ทั้งหลาย นี่เป็นสิ่งที่เราจะต้องชวนช่วย

เราได้รับทราบ ว่า ในตัวของเรามีพระธรรมกายอยู่ ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ ระลึกที่แท้จริง สิ่งอื่นไม่ใช่ ก็ต้องชวนช่วยในการฝึกใจให้หยุดนิ่งเพื่อ ให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวให้ได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เพื่อตัวเรา และเพื่อพระศาสนา

เราต้องปฏิบัติในระดับที่มีความมั่นใจว่า สิ่งที่เราเห็นนั้นถูกต้อง ใช้อยู่ ซึ่งความมั่นใจนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใจหยุดนิ่งได้ถูกส่วน สมบูรณ์ นิ่ง แน่น พอไปถึง ณ ตรงนั้นแล้ว ความรู้สึกจะไม่มั่นใจมันไม่มี มันจะหาย สงสัย เพราะฉะนั้นลูกทุกรูปจะต้องชวนช่วยปฏิบัติให้ถึง ณ ตรงนี้ให้ได้

คำขวัญที่ว่า เมื่อเราสว่าง โลกก็สว่างด้วย นี่เป็นเรื่องจริง คือจะเริ่มสว่างจากตัวเรา แล้วขยายไปยังสหธรรมิก ไปยังพุทธบริษัท ๔ และเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก เพราะคำพูดจากผู้ที่มิประสบการณ์ภายในเท่านั้น จึงจะมีพลังในการที่จะไปแนะนำชักชวนให้ใครก็ตามได้มาปฏิบัติธรรม เพื่อประโยชน์สุขเหมือนอย่างเรา ผู้ที่ได้ยินได้ฟังเขาจะเกิดความไว้วางใจ เชื่อมั่น เชื่อถือ เกิดแรงบันดาลใจอยากปฏิบัติตามเราด้วย นี่เป็นเรื่องที่สำคัญ

โดยเฉพาะในยามนี้ ดูแล้วเหมือนมีแต่ภาพว่า ผืนแผ่นดินไทยมีพระพุทธศาสนาอยู่ มีพุทธบุตรเป็นจำนวนหลายแสนรูป แต่่วยังเป็นเพียงภาพเท่านั้น ความมั่นคงยังไม่เหมือนในสมัยพุทธกาล

การที่ลูกได้มีโอกาสมาบวชอยู่ร่วมกันถึงวันนี้ มีความสำคัญต่อพุทธศาสนามาก ความเพียรอย่างถูกหลักวิชาและประสบการณ์ภายในของลูกทุก ๆ รูป จะเป็นกำลังใจให้เพื่อนสหธรรมิกทั่วสังฆมณฑลประกอบความเพียรด้วย และทำให้กฎวัตรอุปสงค์ของการมาบวช เมื่อเพื่อนสหธรรมิกทั้งสังฆมณฑลสนใจมาปฏิบัติธรรมกันอย่างจริงจัง ด้วยกำลังใจของท่าน และมีหลักวิชาอยู่อย่างนี้ ต้องเข้าถึงได้

ที่นี่ เมื่อสังฆมณฑลได้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว ก็จะขยายไปสู่พุทธบริษัททั้ง ๔ พระพุทธศาสนาจะตั้งมั่นอย่างมั่นคง คำว่า ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ ก็จะเป็นเมืองพุทธอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นการประกอบความเพียรอย่างถูกหลักวิชา และผลการปฏิบัติธรรมภายในจนหายสงสัยของลูกทุก ๆ รูป จึงมีผลอย่างมาก

บางที่เราไม่รู้ตัวว่า ตัวเรามีความสำคัญต่อพุทธศาสนา และต่อเพื่อนมนุษย์มากขนาดนี้ เมื่อเราไม่รู้ตัว จึงไม่ค่อยชวนขวายกันอย่างเต็มที่ ความชวนขวายก็เลยมีน้อย ดังนั้นนอกจากเพื่อประโยชน์ของเราแล้ว ยังเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นด้วย ให้ลูกทุกรูปตั้งใจทำความเพียรให้ดี

เป้าหมายศึกษาวิชาธรรมกายต้องอยู่ในใจ

การมาอยู่ร่วมกันอย่างนี้ เราต้องมีเป้าที่จะศึกษาวิชาธรรมกาย ถ้าเราไม่มีเชื้อสายวิชาธรรมกาย เรามาอยู่ร่วมกันไม่ได้ เพราะว่าวัดในประเทศไทยมีตั้ง ๓๐,๐๐๐ กว่าวัด แต่ว่าลูกสมภารใจมาอยู่วัดพระธรรมกายก็แปลว่า มีเชื้อสายของวิชาธรรมกาย

วิชาธรรมกาย คือ วิชาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่นำมาเรียกใหม่ให้เราเข้าใจได้ง่ายขึ้น คือ เรียนให้ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน และเพิ่มเติมคือไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ตามมโนปณิธานของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งจริง ๆ แล้วเริ่มต้นจากการหยุดใจที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ในเส้นทางสายกลางภายใน ศึกษาไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะสุดทางสายกลางนั้นแหละ คือ วิชาธรรมกาย

โอวาทสำหรับผู้จำเป็นต้องลาสิกขา

สำหรับผู้ที่ลางานมาบวช ๑ พรรษา มีกุศโลบายมาบวชช่วงสั้น ๆ ก็จะมีโอกาสศึกษาธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ในระดับหนึ่ง วัดของเรามีกิจกรรมเยอะ โอกาสที่จะทุ่มเทศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ได้สมบูรณ์คงทำได้ยาก คงได้ในระดับหนึ่ง และไปศึกษาต่อเอาในภายหลัง

ก่อนที่จะลาสิกขา ต้องทำความเข้าใจกันให้ดีกว่า เราได้มาใช้เวลา ๑ พรรษานี้ กระทั่งถึงวันรับกฐินในวันนี้ เพื่อที่จะทดลองมาเป็นนักบวชว่า ชีวิตของนักบวชเป็นอย่างไร และต่อไปในอนาคต ถ้าเรามีโอกาส หรือหมดภาระในทางโลกแล้ว เราจะได้กลับมาเป็นนักบวชใหม่

เมื่อจำเป็นจะต้องลาสิกขาไป ก็ทำให้ถูกหลักวิชชานะลูกนะ คือนั่งธรรมะกันเสียก่อน เอาฤกษ์ส่วง ฤกษ์พระพุทเจ้า นั่งธรรมะ จันกัฏฐาหารให้เสร็จเรียบร้อย ตอนบ่ายก็สร่งน้ำ นั่งสมาธิ พอใจใส ๆ ดีแล้ว ก่อนจะออกจากสมาธิ ก็ระลึกนึกถึงบุญที่เรามาบวชในคราวนี้ ตั้งแต่วันแรกกระทั่งถึงวันสุดท้ายในวันนี้ว่า

เราจำเป็นจะต้องลาจากเพศบรรพชิตไปสู่เพศคฤหัสถ์ ขออำนาจแห่งบุญทั้งหมดที่เราทำมาด้วยความตั้งใจจริง เป็นพระแท้ เป็นเนื้อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนาไปวันต่อวัน ให้บุญนี้มารวมอยู่ภายในกลางกายฐานที่ ๗ เป็นดวงบุญใส ๆ

ตรikirะลึกว่า จริง ๆ แล้วเราไม่อยากจะลาสิกขา แต่เรามีพันธนาการของชีวิต ภาระงานมาได้ช่วงแค่นี้ จำเป็นจะต้องลาสิกขาไปเป็นคฤหัสถ์ ขอให้บุญนี้เป็นเครื่องสนับสนุนให้ชีวิตในทางโลกของเรามีแต่ความเจริญรุ่งเรือง พบปะแต่สิ่งที่ดีทั้งคน สัตว์ สิ่งของ คนภัยคนพาลให้ห่างไกล บัณฑิตนักปราชญ์ให้เข้าใกล้ สิ่งที่ไม่ดีให้ห่างไกลไปให้หมด และให้บุญนี้ถึงแก่โยมพ่อโยมแม่ ผู้ที่เป็นที่รักของเรา และสรรพสัตว์ทั้งหลายให้มีส่วนแห่งบุญนี้

เมื่อลาสิกขาไปแล้ว ต้องเป็นอุบาสกที่ดี อย่าให้เสียผ้าเหลือง ต้องมีศีล ๕ เป็นปกติ คือ ก่อนบวชเราเป็นชาวพุทธแต่เพียงในนาม ไม่มีศีล ๕

เป็นปกติ หรือบางทีก็ไม่มีศิลปะเลย แต่ว่ามีบุญมาเกิดในบุญเขตเป็น ชาวพุทธเท่านั้น แต่ยังตีแผ่เหล่า เจ้าผู้ เล่นการพนัน เป็นคนทุศีล แต่นั่น มันก่อนบวช การบวชคือการมาสะสมสร้างธาตุธรรมใหม่ มาศึกษาเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของชีวิตว่า เกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต จะไป สู่เป้าหมายชีวิตได้อย่างไรในเพศของบรรพชิต ซึ่งเป็นเพศที่ปลอดกังวล ไม่มีปิลิปโป คือ ความกังวลใจต่าง ๆ ได้ศึกษาเรียนรู้ไปในระดับหนึ่งแล้ว เมื่อลาสิกขาไปแล้ว ต้องมีศีล ๕ เป็นปกติ

ที่สำคัญหลวงพ่อยากขอความร่วมมือจากลูกที่ต้องลาสิกขาไป วันพระให้ถืออุโบสถศีล ซึ่งเดือนหนึ่งมีแค่ ๔ ครั้ง ปีหนึ่งก็มีไม่กี่ครั้ง เท่านั้น ให้เหมือนย้อนยุคพุทธกาล พอถึงวันพระสาธุชนทั้งหลายจะถือ อุโบสถศีลกันตั้งแต่เด็กกระทั่งถึงผู้เฒ่า เรายังอยู่ในวัยแข็งแรง ก็ควร จะใช้วัยนี้มารักษาศีลกันให้บริบูรณ์ เป็นการยกย่องพระรัตนตรัยและ ให้ความสำคัญกับวันพระ

ตอนนี้ชาวพุทธขาดแคลนตัวอย่างดี ๆ ให้ดู ถ้าลูกเป็นต้นบุญต้นแบบ ที่ตัวอย่างนี้ได้ ชาวพุทธจะแข็งแรงขึ้น พุทธศาสนาก็จะเข้มแข็ง และจาก เราจะไปสู่ทั่วสังฆมณฑล วัตถุประสงค์อื่นจะทำตาม พุทธบริษัท ๔ จะ ทำตาม แล้วจะขยายกันไปเรื่อย ๆ

ขอให้เรามีความเข้มแข็งและกล้าหาญที่จะทำความดี เพราะสิ่ง แวดล้อมในเพศศฤหัตถ์นั้น ชวนให้เราทุศีลได้ง่าย จะให้บริสุทธิบริบูรณ์ เหมือนอยู่ในเพศสมณะนั้นยาก แต่ก็ยากไม่มาก ยากพอรู้ ถ้าเรารู้ด้วย กำลังใจและความตั้งใจดีก็ไม่ยาก เหมือนผู้มีบุญในกาลก่อน เหมือน ปู่ย่าตายายของเราในกาลก่อน ที่ท่านให้ความสำคัญกับวันพระและความ เป็นชาวพุทธมาก พุทธศาสนาจึงตกทอดมาถึงพวกเรา

ภาพ : พระประธาน อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ในยุคของเรา จะต้องทำให้แข็งแรงเพิ่มขึ้น เมื่อกระแสวัฒนธรรมของผู้ไม่รู้เข้ามาในผืนแผ่นดินไทยมาก ตอนแรกอยู่นอกอาราม ตอนนั้นเริ่มขยายเข้ามาในอารามต่าง ๆ ทั้งสังคมชนบท นี่คือการอันตรายอย่างยิ่งสำหรับพระพุทธศาสนา สำหรับพุทธบริษัท ๔ และเพื่อนมนุษย์ทั่วโลก เพราะฉะนั้นลูกก็จะเป็นกำลังสำคัญอย่างยิ่ง

ต้องเข้มแข็ง เมื่อเขากล้าชวนเราทำความชั่ว อ้างเหตุผล ยั่วเย้าอะไรต่าง ๆ ให้เราดื่มเหล้า เจ้าชู้ เล่นการพนัน อะไรก็แล้วแต่ ต้องเข้มแข็งนะลูกนะ ต้องถามเขาดูว่า ใครเป็นคนสร้างสังคมขึ้นมาเนี่ย ดื่มเหล้าแล้วจึงจะเข้าสังคมได้ เพื่อนต่างศาสนาที่เขาเคร่งครัดในคำสอนของศาสนาของเขา เขายังกล้าที่จะยืนยันว่า เขาเป็นศาสนิกชนนั้น เขาไม่ดื่มเหล้า ไม่เล่นการพนัน ละเว้นอบายมุข และไม่มีใครกล้าที่จะไปชวนเขา อีกทั้งยังยอมรับในการที่เขาเป็นศาสนิกที่เคร่งครัด เมื่อเพื่อนต่างศาสนาทำได้ เราเป็นชาวพุทธ ซึ่งพระพุทธศาสนาเกิดก่อนเขามายาวนาน นานกว่าบางศาสนาตั้ง ๕๐๐ กว่าปี บางศาสนาก็เป็นพันปี

เราได้อยู่ในแหล่งแห่งความรู้อันบริสุทธิ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว เราต้องเป็นตัวแทนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยการปฏิบัติตัวของเราเป็นอุบาสกที่ดี ซึ่งถ้าเราเป็นอุบาสกที่ดี สมาชิกภายในบ้านจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพราะเราจะอยู่ในสายตาของสมาชิกภายในบ้าน ตั้งแต่ลูกหลานของเรา หมู่ญาติ คนข้างกาย อย่างนี้เป็นต้น

ถ้าเราเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เขาจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีด้วย และทุกหนทุกแห่งที่เราไป ถ้าเราเข้มแข็งในการทำความดี เขาจะเข้มแข็งในการทำความดีไปด้วย เราก็จะได้ชื่อว่า เป็นผู้ให้แสงสว่าง แล้วการบวชคราวนี้ก็จะมียานิสงส์อื่นอีก คือเท่ากับเชิดชูเกียรติคุณ

ของวัดพระธรรมกาย เชิดชูครูบาอาจารย์ พระอุปัชฌาย์อาจารย์ให้
สูงส่งขึ้นมา

คำโบราณที่เขาว่า “เป็นคนสุกแล้ว” ได้รับการอบรมบ่มนิสัย กระทั่ง
สุกงอมไปด้วยความดี หอมหวานไปด้วยความดีงาม เทวดาก็จะปกป้อง
รักษา ลิริก็จะเข้ามาเยือน ลิริเป็นทางมาแห่งทรัพย์ เตียวทรัพย์ก็มาถึง
ตัวได้ และตัวอย่างดี ๆ นี้จะขยายออกไปเรื่อย ๆ

เมื่อชาวโลกเขากล้าทำตัวอย่างที่ไม่ดีให้เราดู
กล้าชวนเราทำความไม่ดี
เราต้องกล้าชวนเขาทำความดี
นี่เป็นเรื่องที่ต้องขอฝากลูกที่จำเป็นต้องลาสิกขาไป

การปฏิบัติธรรมอย่าให้ขาดเลยแม้แต่เพียงวันเดียว แม้เราจะมี
ภารกิจอะไรก็ตาม ภารกิจกับจิตใจต้องไปด้วยกัน เราได้รับฟังตัวอย่าง
จากผู้ครองเรือนเป็นจำนวนมากที่ส่งผลการปฏิบัติธรรมมาให้หลวงพ่อบอ
อ่านผ่านทาง DMC มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี ลูกสามารถเป็นอย่างเขาได้
ผลการปฏิบัติธรรมที่ดีของลูกจะทำให้หลวงพ่อกและหมู่คณะทุกคน
ชื่นใจ ต่างจะเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ก็ขอฝากไว้สำหรับผู้ที่จะลาสิกขาด้วย

ภารกิจกับจิตใจไปด้วยกัน

ส่วนผู้ที่ไม่มีความจำเป็นในทางโลก ไม่มีเครื่องกังวลเลย อย่าเพิ่ง
ลาสิกขา ที่มาบวชในพรณานี้ ให้ขึ้นไปปฏิบัติธรรม ไปทำความเพียร
กันให้ดี ๑๒ วัน ที่สนแก้วนาราม ให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม แล้วเอา
ดวงธรรมใส ๆ องค์พระใส ๆ มาฝากหลวงพ่อนะจ๊ะ

ส่วนผู้ที่อยู่ภายในนี้ มีเป็นจำนวนมาก ต่างมีการกิจด้วยกันทั้งนั้น ที่ชาวโลกเขามองเข้ามาในวัด เขาว่า พระชั้เกียจ ไม่มิงานทำ นี่เอามาใช้กับหมู่คณะเราไม่ได้เลย เราไม่ได้ว่างเว้นเรื่องงานสร้างบารมีเลย ซึ่งเราก็ก็นั่งอยู่ แม้เราทุ่มชีวิตในการทำงานพระศาสนาแต่ก็ยังไปไม่ถึงไหนเลย เราก็ก็นั่ง ๆ กันอยู่ แต่ข้างนอกมองสังฆมณฑลเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าลูกทั้งหมดในองค์กรตั้งใจปฏิบัติธรรมกันให้ดีควบคู่กับการกิจ ก็จะทำให้ความรู้สึกของชาวโลกที่มองผิด ๆ อย่างนั้น เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น นี่เป็นเรื่องที่สำคัญ

โดยเฉพาะตอนนี้ ลูกยังมีร่างกายที่แข็งแรง อยู่ในวัยเจริญ เหมาะในการปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง และลูกทุกรูปก็มีดวงที่เข้าถึงธรรมกันมาก่อนแล้วทั้งนั้น แต่ว่าปัจจุบันนี้ไม่ได้ให้ออกาสตัวเองทำอย่างจริงจัง ทำบ้างพอเป็นพิธี ไม่ได้ตั้งอกตั้งใจทำกันจริง ๆ ที่จริงสามารถทำควบคู่กันไปได้ทั้งการกิจกับจิตใจ เหมือนกับคฤหัสถ์ที่ส่งผลการปฏิบัติธรรมมานั้นแหละ ลูกทุกรูปมีบุญเหนือกว่าเขาตั้งเยอะ เป็นผู้ได้ออกาสบวชเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย ต้องเข้าถึงได้

เพราะฉะนั้น ให้ใช้วัยที่ยังแข็งแรงนี้ ทำความเพียรให้เต็มที่ ต้องไปพิสูจน์ให้ได้ว่า สิ่งนี้มีจริง แล้วดีจริงอยู่ภายใน นอกจากเราจะได้รับประโยชน์ โลกก็จะได้รับประโยชน์ด้วย นี่เป็นสิ่งที่หลวงพ่อบอกฝากไว้สำหรับวันนี้ แล้วผู้ที่เอาปัจจัยมาถวายสร้างมหาทานบารมีนี้ หลวงพ่อก็จะนำไปทำงานพระศาสนา ขอให้บุญนี้ให้ลูกทุกรูปได้เข้าถึงวิชชาธรรมกาย ไปปราบมารด้วยกันนะลูกนะ ☺